

REGLA, REULA

algú volia oir missa, tenia de fer uns 3 k. fins a Begur, o fins a Pals, i 4 fins a Palafrugell.

De retop. res s'ha publicat de l'etim., fora del diagn. nom germànic de *E.T.C.* 1, 245, que *AlcM* mira de concretar, amollant un disbarat «Reginkoz»,¹ que no és nom germànic ni res, mostrant un cop més la ignorància d'aqueixos benivolguts col·legues en els elements de la lingüística germànica, que els permet engolir qualsevol malentès o invenció de pseudo-erudits i aficionats locals.

En realitat no hi ha problema: del genitiu RÄGIN-KONS, nom conegut, dim. en -ko, de la fecunda arrel RAGAN/RAGIN- (99 noms), nom dim. registrat per Först. en la forma ja evolucionada *Reinco* (col. 1222). Com ho explico en *DECat* 1, 245, la reducció de -cons a -cós obeeix a l'antic dialectalisme de tipus rossellonès que diluïa la *n* davant -s, com en molts noms empordanesos i gironesos: *Camós, Ravós, Riuràs, Pontós, Pontís, Garrigàs*, els immediats *Ermedàs i Pelràs* (i causava ultracorreccions com *Falgons < Falgós* FILI-20 cosus).

HOMONIM. Rejuncós, pda. de munt. de Llançà, a la r. de Garriguella, al NO. de *Valleta*, cap a la carena (XXII, 108.8); deu ser cap a la corba 225 alt. (6° × 42°22'). Com que és un trajecte de serra, potser nom d'algun antic mas. Però com que sembla que hi neix un torrent que més avall forma la petita riera de Garriguella i Pedret i es perd en els estanys de Castelló, també podria venir de *R(u) Joncós*.

¹ NP inexistent? Potser forma longobarda per RAGIN-GAUD, però -GAUD hauria donat cat. -gou, -gol, *Ermengol* etc.

Regina, V. Rajadell Règit, V. Re- (misc. moss.)

La REGLA o La REULA

Nom de poblacions situades on hi havia el priorat d'un convent o col·legiata. Prové del llatí *REGŪLA* 'línia de conducta, regla' (*DECat* VII, 218a40-b8).

La Regla, poblet agr. al municipi d'Àger, situat a l'esquerra del riu Fred. PRON. MOD.: *la řégula* i més sovint *la řékla*, oït allí mateix, i *la řégļe* a Àger per Casacuberta (c. 1920). *Gentilici: řegoláns*. DOC. ANT. 1162: *Regula* (Kehr, *Papsturk.*, 377); 1359: *loch de la Regula* (CoDoACA XII, 25).

La Reula, mas, a Noves de Segre. Ja es troba documentat l'any 1233: *la Reula* (Baraut, *Tresponts* 1, 14. 5); 1518: *lo mas de la Reula* (*Spill de Castellbò*, 4° 44r).

Del mateix origen *La Reole*, petita ciutat d'uns 4000 hab., cap d'un cantó a La Girona (distr. Langon). Del dim.:

La Reglella, antic poble agr. a Illa, a la vora de la Tet. DOC. ANT. 997: *Regulela*; 1011: *villa Regulella, Ragollella*; c. 1100: *Regelella*; 1121, 1140, 1188: *S. Clementis de Reglela*; 1163: *Reglella*; 1358: *Reglela*; 1359 i 1385: *loch de Regleya*; 1395: *Reglea*; 1403: *S. Clemens de Reglella* (Ponsich, *Top.*, 42). J. F. C.

Reglella, V. Regla

REGOMBERT

Nom d'un riuet afl. del Terri (subafl. del Ter). Nom rústic generalment deformat en l'ús local, almenys per metàtesi: *al gāřumbéřt*, digueren a Pujals de Cornellà i a Fontcoberta (XLIV, tres cops, 151, 140); i l'inf. de Banyoles: *al buřumbéřt* (a-u > u-u, i llavors *gu > bu*): «ho diem des de *Cal Rogaiós* aigües avall». Hi ajudaria, doncs, aquest nom řugaiós.

Compost de *Ri-/Re-* (< RIVUS) amb el NP *Gombert* GUNDBERHT (Först., 699), que fou usat en documents nostres; p. ex., *Gondeberto* a. 904 (Mas, *NH Bna.* IV, 40). Un de tants noms fluvials fets amb NPP (*Ricardell, Francolí, Set* etc.).

El REGOMIR

Nom d'una antiga sèquia de Barcelona derivada del rec Comtal. Donà nom al portal o torre del *Regomir*, que era una de les quatre antigues portes de la ciutat. Allí van bastir el *castell del Regomir*, castell episcopal construït a tocar de la muralla romana. El *barri del Regomir* va ser un antic barri mariner format a la part exterior de l'esmentat portal del *Regomir*. El *carrer del Regomir* (*dal řagumí*), prop de la plaça de St. Just, a un centenar de metres a l'Est de la casa de la Ciutat. En Cor. ho recorda oït a tothom cap a l'any 1912 quan hi anava a visitar el seu oncle (*DECat* VII, 160b24-39).

DOC. ANT. 1014: *Regumir*; 1016: *ponte de Regumiro* (CCandi, *Misc. Hist. Cat.* 1, 190-191); 1134: *chastrum de Regomir* (Miret, *TemplH.*, 25); 1148: *castrum de Regumir* (*Cart. St. Cugat* III, 159). Més dades en *Ciutat de Bna.* de CCandi (GGC, índex, s. v.).

ETIM. Prové del b. ll. *RECU(M) MIRI* 'el rec d'En Mir': sembla tractar-se del nom del qui fou comte de Barcelona entre els anys 946-966. J. F. C.

Regostell, V. Rebost Reguanc, V. Reguant

REGUAN, REGUANC, RAIGUAN, RIGUANS

En aquella forma potser també fou NL, si bé només em consta com cognom (Bna. 1915). *AlcM* troba *Reguan* a 6 pobles entorn de Manresa i Terrassa, i *Reguant* a Menorca (*DAG*).

1) *Raiguan*. A l'alt Pallars: Canal del Prat de *Raiguan*, en el te. de Son (XXXVI, 104.6).

2) *Reguanc*, lloc del més alt Berguedà, te. La Pobla de Lillet. 1380: «rehebé lo clot de *Reguanch*, sembrat de civada» (SerraV., *Pinós Mtpl.* III, 169). Pot ser el mateix que un mot *reguant*, hapax, que *AlcM* defineix com «porció de terra de regadiu vora el riu Farfanya» (o sigui cap a Balaguer), sense dades, que al capdavant podria ser el mateix que el NL de la Po-